

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ**

ФАКУЛЬТЕТ № 4

**КАФЕДРА ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН ТА ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ**

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Галузь знань 28 «Публічне управління та адміністрування»

Спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування»

Спеціалізація _____

Освітній рівень другий (магістерський)

Освітньо-професійна програма «Публічне управління та адміністрування»

Шифр за ОПП: ОК 04

Мова навчання: українська

Кропивницький 2024

Розробник:

ПАСТУШЕНКО Віталій, викладач кафедри державно-правових дисциплін та публічного управління факультету №4, кандидат юридичних наук

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри державно-правових дисциплін та публічного управління факультету №4
Протокол № 2 від 02. 09. 2024р

Завідувач кафедри _____

Ганна КОНАРСЬКА

Робочу програму погоджено з гарантом ОПП «Публічне управління та адміністрування»

Гарант ОПП
«04» 09. 2024 року

Олена БУЛГАКОВА

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**

Навчальний рік	Дата засідання кафедри – розробника РПНД	Номер протоколу	Підпис завідувача

1. ВСТУП

1.1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Мова навчання:	українська	
Статус навчальної дисципліни:	обов'язкова	
Кількість кредитів:	4	
Загальна кількість годин:	120	
Модулів:	1	
Змістових модулів:	1	
Рік підготовки:	1-й	1-й
Семестр:	1-й	1-й
Лекції:		6
Семінарські:		6
Практичні:		-
Самостійна робота:		108
Індивідуальні завдання (курсова робота):	не передбачено	
Підсумковий семестровий контроль:	екзамен	

1.2. Мета та завдання навчальної дисципліни:

Мета: формування у здобувачів освіти фундаментальні знань про теоретико-методологічні основи формування та функціонування системи публічного управління та адміністрування в демократичному суспільстві; розуміння сутності та особливостей принципів, основних категорій, сучасних концепцій реалізації публічного управління та адміністрування, підходів до модернізації публічного управління та адміністрування в контексті сучасних викликів та трендів суспільного розвитку.

Завдання дисципліни – формування сучасних теоретичних та практичних знань, умінь та навичок з концептуальних та методологічних підходів в сфері публічного управління та адміністрування з урахуванням міжпредметних зв'язків,

а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень на рівні останніх світових досягнень з відповідного напрямку, отримання компетенцій у здійсненні інновацій та вміння управляти змінами; розуміти загальні принципи й методологію публічного управління та адміністрування із застосуванням ризик-менеджменту; визначати, оцінювати й обґрунтовувати стратегічні напрями розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому рівнях та на рівні публічної організації; розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики електронного урядування та електронної демократії до потреб сталого розвитку демократичного суспільства.

1.3. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна є вихідною. Компетентності, сформовані під час її вивчення, в подальшому будуть використовуватися під час опанування таких навчальних дисциплін: «Цифрова політика та електронне врядування» «Публічне управління регіональним розвитком», «Механізми та інструменти публічного управління», «Антикризове управління», переддипломна практика, виконання магістерської роботи.

2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

Результати навчання дисципліни	Програмні результати навчання							
	ПРН 01	ПРН 02	ПРН 04	ПРН 06	ПРН 07	ПРН 08	ПРН 10	ПРН 12
здатність до розуміння фундаментальних базових ідей наукових шкіл щодо логіки функціонування сфер суспільного життя та публічного управління ними з метою їх адаптування до формулювання мети власного наукового дослідження;	+	+		+		+		+
здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру в сфері публічного управління та адміністрування, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень		+	+		+		+	+
здатність до формування та розвитку нових ідей або процесів у передових	+		+			+	+	+

контекстах у сфері публічного управління та адміністрування								
здатність розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики, застосовувати й удосконалювати управлінські технології в сфері публічного управління та адміністрування в умовах нових викликів та ризиків	+	+	+	+		+	+	
планувати і виконувати теоретико-прикладні дослідження з публічного управління та адміністрування й дотичних міждисциплінарних напрямів з використанням сучасного інструментарію		+	+		+	+		+
глибоко розуміти загальні принципи й методологію публічного управління та адміністрування, застосувати їх у власних дослідженнях та у викладацькій практиці	+	+		+		+		+
уміти визначати, оцінювати й обґрунтовувати стратегічні напрями розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому рівнях та на рівні публічної організації	+	+	+		+	+	+	+
уміти розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики електронного урядування та електронної демократії до потреб сталого розвитку			+		+	+	+	+

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Навантаження			
	заочна форма			
	усього	у тому числі		
		лекції	семінари	ср
1	2	3	4	5
Тема 1. Сучасні підходи до функціонування моделей управління та адміністрування	8			8
Тема 2. Основні напрями та процеси здійснення публічного управління	10	2		8
Тема 3 Розвиток моделей державного управління, перехід до моделі добросоціального врядування	14		2	12
Тема 4. Антикорупційна політика в забезпеченні ефективності публічного управління та адміністрування.	14	2		12
Тема 5. Публічне управління в досягненні сталого розвитку	12			12
Тема 6. Розвиток електронного врядування та електронної демократії	14		2	12
Тема 7. Публічне управління змінами	14	2		12
Тема 8. Ризик-менеджмент в системі публічного управління та адміністрування	14		2	12
Тема 9. Управління інноваціями в публічній сфері	12			12
Тема 10. Управління проектами в забезпеченні ефективності публічного управління	8			8
Усього годин:	120	6	6	108

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФУНКЦІОНУВАННЯ МОДЕЛЕЙ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ.

Управління як суспільне явище. Системи, в яких здійснюється управління. Суть управлінського впливу. Багатогранність управління. Сутність публічного управління. Специфіка і особливості публічного управління.

Складові системи публічного управління. Предметна область теорії публічного управління: управління суспільством – головне призначення публічного управління. Рівні публічного управління. Об'єкт і предмет публічного управління. Функції публічного управління.

Тема 2. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ПРОЦЕСИ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Управління суспільним розвитком як головна мета публічного управління.

Загальний закон управління суспільним розвитком – залежність управлінського впливу від стану системи та зовнішнього середовища її функціонування і розвитку. Закон необхідності посилення управління суспільним розвитком і суспільними процесами. Закон оптимального поєднання централізації та децентралізації влади. Закон системної організації та саморозвитку системи публічного управління. Загальносистемні методологічні принципи публічного управління та адміністрування

Тема 3. РОЗВИТОК МОДЕЛЕЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ, ПЕРЕХІД ДО МОДЕЛІ ДОБРОЧЕСНОГО ВРЯДУВАННЯ

Традиційна (веберівська) модель і модель “good governance”. Концепт моделі “New Public Management” (NPM). Теорія суспільного вибору. NPM: сутність і ефективність застосування в країнах ЄС. Концепція "Good governance". Концепція суспільно-політичних мереж. Нова інституційна теорія в дослідженні публічного управління. Концепція "активізуючої держави". Управління за результатами.

Належне врядування як загальносвітова цінність. Сутність та визначення поняття «належне врядування». Сучасний контекст розвитку концепції «належного врядування» в Україні та інших країнах. Інструменти забезпечення належного врядування. Роль міжнародних організацій у впровадженні стандартів належного врядування. Діяльність ПРООН у розробці та впровадженні стандартів належного врядування. Підходи ЄС у забезпеченні стандартів належного врядування. Діяльність Ради Європи у впровадженні принципів належного врядування. Забезпечення належного врядування в системі публічного управління. Забезпечення належного врядування на регіональному та місцевому рівнях. Концепція «належного врядування» як необхідна складова реформи публічного управління на національному рівні.

Оцінка впровадження принципів належного врядування. Аналіз політики. Моніторинг та оцінка впливу результатів політики належного врядування.

Тема 4. АНТИКОРУПЦІЙНА ПОЛІТИКА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Ризики та небезпеки корупції в публічному управлінні та адмініструванні

Антикорупційна політика як підґрунтя запобігання корупції в публічному управлінні. Напрями реалізації Антикорупційної стратегії у забезпеченні безпеки в публічній сфері. Інфраструктура системи органів державної влади з запобігання корупції в Україні. Методики визначення ефективності антикорупційної політики в публічному управлінні

Тема 5. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В ДОСЯГНЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Основні документи світового співтовариства по сталому розвитку. Нормативно-правове забезпечення сталого розвитку в Україні. Проблеми нормативно-правового забезпечення сталого розвитку України. Принципи забезпечення стійкого розвитку соціально-економічних систем. Принципи суспільної організації в просторі або принципи «екологічної республіки». Принципи екологічних цілей, або від задоволення потреб до формування життє-благодатних комплексів.

Вимірювання сталого розвитку (індикатори та індекси). Індекси соціального, економічного і екологічного вимірів. Програмний пакет Dashboard of Sustainability. Основні економічні індикатори: процент росту ВВП; покращення режиму харчування людей; середній процент використання природних ресурсів на одного мешканця. Основні економічні, соціальні індикатори та індикатори довкілля: демографічні показники, середня тривалість життя і грамотність населення; процент зменшення безробіття; доступ до санітарних послуг; індекс людського розвитку. Розрахунок індексу людського розвитку. Індикатори споживання енергії; індикатори випущених відходів; процентне співвідношення території, що захищається для підтримки біологічного розмаїття, до поверхневої території.

Конструктивно-ключові критерії мультирівневої діагностики соціально-економічного потенціалу сталого розвитку. Методологічні засади формування організаційно-економічного механізму управління соціально-економічним потенціалом сталого розвитку регіонів. Способи та алгоритми розробки регіональних та місцевих економічних стратегій сталого розвитку з урахуванням методології ЄС. Паспортизація національної економіки як методологічна передумова нарощення соціально-економічного потенціалу регіону

Тема 6. РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННОГО ВРЯДУВАННЯ ТА ЕЛЕКТРОННОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Мета, цілі та завдання електронного урядування Принципи електронного урядування Моделі електронного урядування Етапи розвитку електронного урядування Напрями формування е-врядування в Україні

Інноваційні форми залучення громадян до процесу прийняття рішень: е-охоплення, е-включення, е-участь, е-партнерство. Електронне громадське обговорення проектів нормативно-правових актів та інших документів, що мають значне суспільне значення. Електронна взаємодія громадських рад з відповідними

органами виконавчої влади та місцевого самоврядування. Моделі надання державних послуг громадянам електронними каналами. Пріоритетні напрями розвитку електронних консультацій з громадянами. Технологічні, організаційні, політичні аспекти електронної демократії. Співвідношення електронної демократії та електронного урядування на практиці. Електронна демократія як атрибут захисту громадянами своїх інтересів і визначених форм співпраці з державою за допомогою технологій електронного урядування. Електронна демократія. Інформаційна економіка. Цифрова економіка.

Тема 7. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ

Базові поняття управління змінами та стратегій. Теорії і методи управління змінами в публічній організації. Зміст процесу управління змінами, ролі стратегії і планування. Механізми, методи та інструменти стратегічного планування та управління змінами. Особливості стратегічного мислення спільноти, знання ментальності. Моделі та методи стратегічного прогнозування розвитку, системного підходу до формування стратегій у публічній сфері. Стратегічні зміни. Рівні стратегії і змін. Супротив змінам: причини і результати. Подолання супротиву змінам. Підходи до управління змінами. Внутрішні і зовнішні зв'язки в управлінні змінами. Класифікаційні ознаки та види організаційних змін. Планові зміни. Ситуаційні зміни. Класифікація змін за напрямами. Розвиваючі зміни. Перетворюючі та трансформаційні зміни. Взаємозв'язок трансформаційних, перетворюючих і розвиваючих змін. Види змін: технологічні зміни, зміни бізнес-моделі, структурні, культурні, зміни, орієнтовані на персонал. Важелі здійснення змін різного рівня інноваційності. Ознаки класифікації змін. Індивідуальні, групові, організаційні зміни. Зміни в знаннях, зміна в індивідуальних установках, зміни в індивідуальній поведінці, зміна в груповій поведінці. Індивідуальні зміни. Організаційні зміни. Базові моделі змін: еволюційна та революційна

Сучасні інструменти управління змінами. Аутсорсинг: види та особливості застосування. Переваги та ризики використання аутсорсингу. Показники оцінювання ефективності аутсорсингу. Аутстафінг як різновид аутсорсингу. Бенчмаркінг і специфіка його використання в управлінні змінами. Даунсайзинг як метод оптимізації використання ресурсів. Тотальне управління якістю. Поняття і зміст механізму реалізації змін в публічному управлінні. Основні складові механізму реалізації змін. Зміни та інформаційні технології. Роль ІТ-менеджменту в організаційних змінах. Система методів, важелів, інструментів, форм організації дій, за допомогою яких безпосередньо здійснюються зміни і досягається вплив на внутрішні процеси органів публічної влади та місцевого самоврядування. Підходи до управління дискретними змінами.

Тема 8. РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Основні підходи до визначення ризиків. Необхідність класифікації ризиків. Принципи класифікації. Особливості класифікації ризиків. Класифікація ризиків. Основні класифікаційні ознаки ризиків. Принципи ризик-менеджменту. Сутність принципів ризик-менеджменту. Основні групи принципів ризик-менеджменту

Стратегія, політика і тактика ризик-менеджменту. Сутність стратегічного ризик-менеджменту. Основні завдання стратегічного ризик-менеджменту. Стратегії ризик-менеджменту. Портфельна стратегія. Ділова стратегія. Функціональна стратегія. Стратегія конкуренції та її основні види. Головна спрямованість стратегічного ризик-менеджменту. Стратегічні зміни та їх типи. Сутність політики ризик-менеджменту. Складові елементи структурної політики ризик-менеджменту. Організація процесу управління ризиками. Загальна схема управління ризиками. Цілі системи управління в разі реалізації ризику та їх зміст. Вимоги до системи управління ризиками. Елементи системи управління ризиками. Оцінка ризику. Ідентифікація ризиків. Внутрішні джерела інформації для ідентифікації ризиків. Поняття вимірювання (кількісної оцінки) ризику. Методи вимірювання ризику.

Тема 9. УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ

Інновації в публічному управлінні: суть, значення та функції. Стратегічні орієнтири інновацій у системі публічного управління. Інноваційна політика. Типи державної інноваційної політики. Довгострокова та короткострокова інноваційна політика. Показники ефективності інновацій в публічному управлінні. Економічні показники. Науково-технологічні показники. Фінансові показники. Соціальні показники. Ресурсні показники. Перешкоди впровадження інновацій. Бюрократизм публічного управління. Несприйняття інноваційного ризику. Бар'єри на шляху впровадження інновацій у сфері публічного управління та їх характеристика.

Типи і властивості управлінських інновацій. Сутність терміну «управлінська інновація». Методичні підходи до розробки і впровадження управлінських нововведень. Організаційне проектування. Текстові та графічні проектні документи. Етапи впровадження управлінської інновації. Бенчмаркінг. Мета здійснення бенчмаркінгу. Види бенчмаркінгу. Світовий досвід застосування бенчмаркінгу. Реінжиніринг інноваційних-процесів. Методика Хаммера-Чампі. Реструктуризація. Науково-технологічна реструктуризація органу публічного управління.

Тема 10. УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Поняття, основні характеристики, життєвий цикл проекту. Поняття “проекту”. Суть поняття управління проектами. Основні характеристики проекту, які відрізняють його від інших видів робіт, які виконуються в організаціях. Поняття життєвого циклу проекту та зміст основних його фаз. Класифікація проектів. Виокремлення проектів за такими ознаками, як масштаб, складність, термін реалізації, вимоги щодо якості, вимоги щодо обмеження ресурсів, рівень учасників, характер цільового завдання, головна причина виникнення проекту. Функції, підсистеми та методи управління проектами. Основні функції управління проектами є: планування, контроль проекту, аналіз, прийняття рішень, складання і супровід бюджету проекту, організація здійснення, оцінка, звітність, приймання. Підсистеми управління проектом: управління змістом і обсягами робіт, часом, тривалістю, вартістю, якістю, закупівлями, поставками, розподілом ресурсів, людськими ресурсами, ризиками, запасами ресурсів, інформацією. Методи управління проектами : сіткове планування й управління, календарне планування,

логістика, стандартне планування, структурне планування, ресурсне планування, імітаційне моделювання

5. ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

5.1. Методи навчання

Під час проведення навчальних занять можуть застосовуватися такі методи:

- словесні методи навчання;
- наочні методи навчання;
- практичні методи навчання;
- проблемно-пошукові методи навчання;
- активні методи навчання, у тому числі з використанням квестів.

5.2. Порядок оцінювання результатів навчання

Оцінювання роботи здобувачів/здобувачок вищої освіти здійснюється відповідно до загальноуніверситетської системи оцінювання знань.

Система передбачає:

для заочної форми навчання

	Поточний контроль		Підсумковий контроль
	Семінарські та практичні заняття	Самостійна робота	Залік/екзамен
	20	40	40
Всього за навчальну дисципліну	100		

Для переведення оцінок у бали необхідно користуватися формулою:

$$P = \frac{\text{сума всіх отриманих оцінок за аудиторну роботу}}{\text{кількість аудиторних занять за семестр за аудиторну роботу}} * 4 =$$

П
ри оцінюванні заліку/екзамену на денній/заочній формі навчання застосовуються такі критерії:

- 36-40 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти вільно володіє навчальним матеріалом, надав/надала повну, вичерпну відповідь на поставлене запитання, з посиланням на чинні нормативно-правові акти (або правильно відповів/відповіла на 90-100% тестових завдань). Максимальна кількість балів може бути знижена,

якщо під час відповіді здобувач/здобувачка вищої освіти не зробив/зробила посилання на чинні нормативно-правові акти чи допустив/допустила незначні помилки.

- 28-35 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє достатнім обсягом навчального матеріалу, надав/надала відповідь на питання але допустив/допустила помилки, що впливають на загальний висновок (або правильно відповів/відповіла на 70-89% тестових завдань);

- 20-27 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє навчальним матеріалом поверхово і фрагментарно на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу чи допускає значні помилки, які приводять до викривлення інформації (або правильно відповів/відповіла на 50-69% тестових завдань);

- 0-19 балів – здобувач/здобувачка вищої освіти не може виконати завдання, не володіє навчальним матеріалом, відмовляється відповідати на запитання або робить принципові помилки, які викривлюють усе рішення (або правильно відповів/відповіла менше ніж на 50% тестових завдань).

Для визначення ступеня засвоєння навчального матеріалу та подальшого його оцінювання на семінарському чи практичному занятті слід врахувати певні рівні знань:

1. Теоретична відповідь

– оцінка «5» високий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти вільно володіє навчальним матеріалом, опрацювавши основну та додаткову літературу, аргументовано висловлює свої думки, проявляє творчий підхід до виконання індивідуальних та колективних завдань у самостійній роботі;

– оцінка «4» добрий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє певним обсягом навчального матеріалу, здатний/здатна його аналізувати, але не має достатніх знань для формулювання висновків, поєднання теоретичних знань із практичними прикладами;

– оцінка «3» задовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє навчальним матеріалом поверхово і фрагментарно на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу;

– оцінка «0» незадовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти не володіє навчальним матеріалом, відмовляється відповідати на запитання.

2. Тест: правильне вирішення тесту оцінюється в 1 бал.

3. Задача: вважається вирішеною і оцінюється:

– оцінка «5» високий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти повністю правильно вирішив/вирішила задачу, надав/надала відповіді на всі поставлені в умовах питання, з посиланням на чинні нормативно-правові акти;

– оцінка «4» добрий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти повністю правильно вирішив/вирішила задачу, надав/надала відповіді на всі поставлені в умовах питання, але не зробив посиланням на чинні нормативно-правові акти чи допустив незначні помилки;

– оцінка «3» задовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти надав/надала відповіді не на всі поставлені в умовах питання, чи не зробив посиланням на чинні нормативно-правові акти, чи допустив значні помилки;

– оцінка «0» незадовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти не правильно вирішив/вирішила задачу.

4. Реферативне повідомлення – оцінюється в 5 балів:

1 бал – належне оформлення реферативного повідомлення;

1 бал – глибока проробка теми (наявність достатньої кількості літературних джерел, наявність ґрунтовних висновків);

1 бал – теоретична обґрунтованість теми, визначення її актуальності, мети, завдань, чітко розроблений науковий апарат;

2 бали – грамотна і аргументована презентація реферату.

Кожну оцінку викладач/викладачка має аргументовано мотивувати.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані лише з незначною кількістю помилок
82-89	Добре	B	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вище середнього рівня з кількома помилками
75-81		C	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вірно з певною кількістю суттєвих помилок
67-74	Задовільно	D	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані непогано, але зі значною кількістю недоліків
60-66		E	Кредит зараховано. Виконання контрольних заходів задовольняє мінімальним критеріям
35-59	Незадовільно	FX	Кредит не зараховано. Здобувачу/здобувачці вищої освіти надається можливість скласти оговорені контрольні заходи для поліпшення підсумкової оцінки
1-34		F	Кредит не зараховано. Здобувач/здобувачка вищої освіти повинен/повинна повторно освоювати навчальний матеріал дисципліни (модуля)

5.3. Методичне забезпечення

1. Робоча програма дисципліни.
2. Плани семінарських занять.
3. Методичні рекомендації та завдання до самостійної роботи
4. Лекції з дисципліни «Публічне управління та адміністрування»»
5. Засоби діагностики знань.

6. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Практичні аспекти публічного управління в контексті сталого розвитку : монографія / [В. М. Бабаєв, М. М. Новікова, С. І. Чернов та ін.]; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : Друкарня Мадрид, 2019. 238 с.
2. Нагаєв В.М. Публічне адміністрування: електронний навчальний посібник Х.: ХНАУ, 2018. 278 с.
3. Імперативи формування громадянського суспільства в умовах модернізації державного управління в Україні: головні виміри та виклики : кол. моногр. / Л. В. Гонюкова, Є. І. Таран, О. М. Петроє та ін. Київ : НАДУ, 2018. 288 с.
4. Інституціоналізація публічного управління в Україні: наук-аналіт. доп. / за заг. ред. М.М. Білинської, О.М. Петроє. Київ, НАДУ, 2019, 210 с.
5. Колмакова О. М. Теоретичні аспекти прогнозування кризових явищ . URL: http://www.ed.ksue.edu.ua/ER/knt/e112_58/u112kolm.pdf
6. Серьогін С.М. Управління стратегічним розвитком об'єднаних територіальних громад: інноваційні підходи та інструменти / С. М. Серьогін, Ю.П. Шаров, Є.І. Бородін, Н.Т. Гончарук [та ін.]. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2016. 278 с.
7. Чикаренко І.А. Формування системи управління інноваційним розвитком територіальних громад : монографія. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2014. 338 с
8. Інноваційний розвиток системи органів публічної влади: стратегічний підхід : навч. посіб. / С. А. Попов, Г. О. Панченко. Одеса, 2018. 220 с. URL: <http://www.oridu.odessa.ua/9/buk/29.03.2019.pdf>
9. Управління інноваціями : навч. посібник / О.І. Гуторов, Л.І. Михайлова, І.О. Шарко, С.Г. Турчіна, О.В. Киричок. Харків, 2016. 266 с. URL: <http://elcat.pnpu.edu.ua/docs/Управління.pdf>
10. Овсянюк-Бердадіна О. Ф., Островерхов В. М. У 66 Управління змінами: навч. посібник. Тернопіль: ЗУНУ, 2023. 148 с <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/48114/1/%D0%A3%D0%9F%D0%A0%D0%90%D0%92%D0%9B%D0%86%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%97%D0%9C%D0%86%D0%9D%D0%90%D0%9C%D0%98-maket.pdf>
10. Шевченко І.Б. Управління змінами : навч. посіб. для студ. вищих навч. закладів. Київ : НТУ «КПІ» Політехніка, 2015. 231 с.
11. Ястремська О.М., Мажник Л.О. Публічне адміністрування: навч. посіб. Х. : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. 132 с.

Допоміжна література

1. Світові моделі державного управління: досвід для України [Текст] : [наук. вид.] / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка, С. В. Загороднюка, П. І. Крайніка [та ін.]. 2-ге вид. Київ : НАДУ, 2015. 612 с.
2. Куйбіда В.С., Білинська М.М., Петроє О.М. Публічне управління: термінологічний словник. Навчальний посібник. Київ: НАДУ, 2018. 224 с.
3. Коник Д., Хагг Л. Довіра громади: кризові комунікації органів місцевого самоврядування: Практичний посібник. Федерація канадських муніципалітетів / Проект міжнародної технічної допомоги «Партнерство для розвитку міст», 2020 рік. URL: <http://pleddg.org.ua/wpcontent/uploads/2020/12/Crisis-communications-guide.pdf>
4. Павлов О. Антикризові механізми державного регулювання соціально-економічного розвитку URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_upravl/2010_4/44.pdf
5. Карташов Є.Г. Державне управління стійкістю регіональних еколого-економічних систем: теорія, методологія, практика : монографія. Київ: ТОВ «ДКС Центр», 2015. 378 с.
6. Карташов Є.Г. Децентралізаційна реформа в Україні у контексті європейської інтеграції. Київ : Освіта України, 2018. 250 с.
7. Реформи в Україні: науково-експертна оцінка. Нац. акад. держ.упр. при Президентові України, квіт. 2018 р. Київ : НАДУ, 2018.
8. Теоретико-методологічні основи регулювання економічних процесів: від кризи до сталого розвитку / за заг. ред. О. В. Кендюхова. Київ : Вид-во "Центр навчальної літератури", 2015. 217 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Офіційний сайт бібліотеки ім. В.І. Вернадського – URL: <http://www.nbuv.gov.ua>
2. Офіційний сайт Верховної Ради України - – URL: <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Офіційний сайт Президента України – URL: <http://www.president.gov.ua>
4. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України - URL: <http://www.kmu.gov.ua>
5. Офіційний сайт Конституційного Суду України – URL: <http://www.ccu.gov.ua>
6. Офіційний сайт Верховного Суду України – URL: <http://www.scourt.gov.ua>
7. Офіційний сайт Вищого адміністративного Суду України – URL: <http://www.vasu.gov.ua>
8. Офіційний сайт Міністерства юстиції України – URL: <http://www.minjust.gov.ua>
9. Офіційний сайт Міністерство освіти і науки України – URL: <http://www.mon.gov.ua>
10. Офіційний сайт Міністерство аграрної політики України – URL: <http://www.minagro.gov.ua>
11. Офіційний сайт Міністерство екології та природних ресурсів України – URL: <http://www.menr.gov.ua>

12. Офіційний сайт Міністерство внутрішніх справ України – URL: <http://www.mvs.gov.ua>
13. Офіційний сайт Міністерство оборони України – URL: <http://www.mil.gov.ua>
14. Офіційний сайт Міністерство охорони здоров'я України – URL: <http://www.moz.gov.ua>
15. Офіційний сайт Міністерство праці та соціальної політики України – URL: <http://www.mlsp.gov.ua>
16. Офіційний сайт Національний банк України – URL: <http://www.bank.gov.ua>
17. Офіційний сайт Фонд державного майна України – URL: <http://www.spfu.gov.ua>
18. Офіційний сайт Державна митна служба України – URL: <http://www.customs.gov.ua>
19. Інформаційно-пошукова система по законодавству – URL: <http://LEGAL.com.ua>